

KULTURNO LJETO U ISTRI JE NA SVOM VRHUNCU

Na godišnji odmor zbog festivala

Piše
Bojana ĆUSTIĆ JURAGA

Jedna je ugledna zagrebačka kazališna kritičarka svoj komentar netom završenog 20. PUF-a - Međunarodnog kazališnog festivala u Puli počela pričom o pulskoj gospođi koja redovno, već godinama, uzima godišnji odmor kako bi mogla gledati sve predstave PUF-a. Riječ je o festivalu alternativnog kazališnog izričaja kojeg s puno brige za svoju publiku vodi redatelj i umjetnički voditelj kazališta Dr. Inat Branko Sušac. U PUF-ovoj publici, koju od 1. do 5. srpnja tradicionalno na pulskim ulicama trgovina i kazalištima (imamo ih čak dva - uz INK tu je

Puna je Istra kulturnih turista u vlastitom gradu ili susjedstvu. Ide se na godišnji zbog predstava na PUF-u ili Zlatnom lavu. Odmaraju se uz filmove s Pulskog filmskog festivala. Putuje se u Grožnjan i Rovinj zbog jazz, kampira se na Motovun Film Festivalu. Ljubitelji kulture jedva čekaju programe Festivala plesa i neverbalnog kazališta u Savičenti, a i mali Šikuti imaju svoju kulturnu publiku

i Inatovo kazalište u Rojcu) i nekim novim dvorištima, okuplja Sušac, uvijek pronađete pokoje poznato lice za koje vam se čini da ga nekako vidite samo na predstavama koje tih pet srpanjskih dana iz cijelog svijeta dolaze u Pula. Tu su uvijek i grupice nekih novih lica, mladih urbanih ljudi koje u ovim sumornim

vremenima ipak daju nadu da Pula može biti grad kakav zaslužuje biti.

No, nije gospođa iz Pule jedina koja svoj godišnji odmor planira prema hodogramu kulturnih događanja u Istri.

Osobno poznajem ljude kojima je Pulski filmski festival, u koji ulaze i pretprogram s Međunarodnim

programom na Kaštelu, glavni orijentir u planiranju godišnjeg odmora. Publika je ionako - opće je poznato - zaštitni znak ovog festivala. Zbog nje ove godine festivalska logistika zaslužuje jednu packu: nepotpisani je dizajner više nego loše dizajnirao nepreglednu i nečitljivu festivalsku knjižicu, koja ne funkcionira kao putokaz kroz festivalska događanja.

Svoju publiku iznimno cijeni, poštuje i educira umaški Međunarodni festival komornog teatra Zlatni lav i njegov utemeljitelj i umjetnički direktor Damir Zlatar Frey. U ovogodišnjem nedavno završenom 15. jubilarnom festivalskom izdanju Frey, koji krizu u kulturi u pra-

vom smislu riječi doživljava kao kreativni izazov, dao je publici i posebnu dužnost. Zlatnolavskoj je publici pripala čast da, umjesto žirija kojeg su do sada činili ugledni kazališni glumci, redatelji, dramaturzi, kritičari i teoretičari, odlučuje o svim festivalskim pobjednicima i dodjeli Grand Prix festivala. A koliko se publika i Zlatni lav vole, pokazuju i podaci o tome da se na predstavama uvijek traži stolica više. Slučaj je to i s okruglim stolovima koji se održavaju svakoga dana u podne na terasi lokalnog kafića. Pravi je to susret publike s glumcima i ekipama predstava, a ove je godine i uživo emitiran i na lokalnim radiopostajama.

Puna je Istra kulturnih turista u vlastitom gradu ili susjedstvu. Putuje se u Grožnjan i Rovinj zbog jazz, kampira se na Motovun Film Festivalu. Ljubitelji kulture jedva čekaju programe Festivala plesa i neverbalnog kazališta u Savičenti, a i mali Šikuti imaju svoju kulturnu publiku. A svi ovdje pobrojani primjeri dokaz su da, ako se publici poštuje, ona potom raste zajedno s festivalskim programima. Upravo među organizatorima ovdje pobrojanih programa treba tražiti edukatore za "programe razvoja publike za učenike osnovnih i srednjih škola" koji su među ciljevima Istarske kulturne strategije a da sve ne ostane mrtvo slovo na papiru.